

מ"ת 12431/07/15 - מדינת ישראל נגד אור-אל מגור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 12431-07-15 מדינת ישראל נ' מגור(עציר)

בפני	כבוד השופטת זהבה בוסתן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	אור-אל מגור (עציר)

החלטה

1. נגד המשיב ואחר (להלן "**נאשם 1**") הוגש כתב אישום מתוקן המייחס להם עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא. בבקשה שבפני מבוקש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

2. על פי הנתען בכתב האישום קיים סכסוך בין הנאשם 1 לבין המתלונן. ביום 7.5.15 בשעה 2:30 עת הבחינו המשיב והנאשם 1 במתלונן כשהוא נעצר עם רכבו ברח' תורה ועבודה ברשל"צ. המשיב והנאשם 1 ניגשו אליו ולאחר דין ודברים קצר תקף הנאשם 1 את המתלונן בכך שחתך את צווארו באמצעות חפץ חד שאחז בכף ידו. כתוצאה מכך, נגרם למתלונן חתך באורך 10 ס"מ בצוואר, שבחלקו הינו בעומק של 5 ס"מ ונזק לעצב GAN. מיד אחר כך תקף המשיב את המתלונן באמצעות חפץ חד וגרם לו לפצע באמת יד ימין. עם מנוסת המתלונן מהמקום ברח גם המשיב, לא שב לביתו ולא התייצב במשטרה על אף שהושארו לו הודעות אצל קרובי משפחתו ובביתו ורק לאחר מאמצים אחר ביום 2.7.15.

3. לטענת המבקשת בידיה ראיות טובות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב הכוללות את:

הודעתו המפורטת של המתלונן המתיישבת עם הודעות של עדים נוספים, ובכלל זה הודעותיהן של ד.צ. ו- ל.א., חברותיו של המשיב מהן עולה כי המשיב נכח באירוע, תקף את המתלונן ופצע אותו.

המצאות ד.נ.א. של המשיב על נעליו של נאשם 1.

מסמכים רפואיים מהם עולה כי ביום האירוע ובסמוך לשעת האירוע פנה המשיב לבית החולים אסף הרופא

עמוד 1

וקיבל שם טיפול רפואי בגין פציעות וחתכים בכף ידו ואצבעותיו, בדומה לפציעות שתארו וייחסו למשיב עדי הראיה.

הודעותיו של המשיב בהן ענה תשובות חלקיות ולא ענייניות לשאלות שנשאל והרחיק עצמו מהאירוע (בחקירה הראשונה); לא שיתף פעולה ושמר על זכות השתיקה (בחקירה השניה).

מזכרים אודות ניסיונות האיתור של המשיב מאז האירוע ועד שנעצר.

4. ב"כ המשיב טוען כי קיימת חולשה בעוצמת הראיות המצדיקה את שחרור המשיב לחלופת מעצר. את חולשת הראיות רואה ב"כ המשיב בעובדות הבאות:

מגירת המתלון עולה כי לרכב ניגשו ארבעה אנשים המשיב, נאשם 1 ושניים נוספים. חברו של המתלון ר. שהיה ביחד עם המתלון באוטו מסר על משתתף אחד, נוסף על המשיב ונאשם 1, שהגיע בשלב מאוחר יותר כשהוא חבוש קסדה. בכתב האישום כלל לא מוזכרים שניים נוספים.

ר. שהיה כאמור עם המתלון בזמן האירוע העיד כי בארוע היה נוכח אדם עם חולצה שחורה אך הוא אינו מעיד על מישהו נוסף שדקר את המתלון.

המתלון סיפר לאביו על מה שהתרחש בארוע ובחקירתו מסר האב על דקירה אחת. האב אינו מספר על דקירה נוספת ביד.

בתיק מצויות הודעות וואטס אפ ששלח המתלון לחבר שלו וסיפר לו על מה שקרה, בהודעות אלה מוזכרת רק דקירה אחת ודוקר אחד ולא מוזכרת דקירה שדקר אותו לכאורה המשיב.

בדו"ח הפעולה שערך השוטר מסלי שתחקר את המעורבים ביום האירוע אין אזכור של המשיב.

קיימת בעייתיות בזיהוי המשיב על ידי המתלון. בהודעתו מוסר המתלון את שמו של המשיב כמי שתקף אותו. כשהוא נשאל לגבי ההיכרות ביניהם הוא אומר שראה את המתלון פעם אחת ודיבר אתו פעם אחת עובר לאירוע. למרות היכרות שטחית זו לא נעשה מסדר זיהוי אלא מיד הוצגה למתלון תמונת המשיב והוא אישר כי זה המשיב שתקף אותו. מאידך, המשיב אינו קושר עצמו לאירוע. טוען כי אינו מכיר את המתלון ולא ביצע את המיוחס לו.

5. עיינתי בחומר הראיות ואינני סבורה כי ניתן למצוא בו חולשה כלשהי כפי שטוען ב"כ המשיב, וודאי שלא חולשה בעוצמה המצדיקה את שחרורו של המשיב לנוכח עילות המעצר הקיימות. החולשה עליה מצביע ב"כ המשיב היא מינורית אם בכלל. באירוע דינמי כפי הארוע המתואר בכתב האישום יכולים אנשים

שונים לראות חלקים שונים ממנו ואין בשוני בין גרסאותיהם כדי להצביע על כרסום בחומר הראיות. השוני בין הגרסאות, אם אינו מהווה סתירה בין הגרסאות מקומו להתברר במהלך הדיון עצמו. העדויות תואמות זו לזו בתמונה הכללית וגם אם יש פרטים שעד זה או אחר לא ראו או לא העידו מתקבלת תמונה אחידה מחומר הראיות.

בהתייחס לטענה כי בכתב האישום מוזכרים שני תוקפים בלבד בעוד שלגירסת המתלון לרכב נגשו ארבעה אנשים, ולגרסת ר. ניגשו שלושה אנשים אינני סבורה כי עובדה זו מכרסמת בראיות התביעה.

הן המתלון והן ר. מסרו בגירסתם כי האחרים רצו לעבר הרכב לאחר שהמתלון כבר נפגע על ידי המשיב והנאשם 1. המתלון לא מסר פרטים על השניים הנוספים למעט העובדה שאחד מהם חבש קסדה לראשו ועל כך העיד גם ר. שמסר בגירסתו כי היה אדם אחד נוסף עם קסדה שחורה כשהם כבר היו ברכב לאחר שהמתלון נפגע. כלומר, העובדה שר. ראה רק אדם נוסף אחד, עליו שניהם העידו כי חבש קסדה והם לא ייחסו לו כל מעשים אלימים, בעוד שהמתלון ראה שניים באירוע דינמי כמו האירוע המתואר בכתב האישום אינה מהווה כרסום בראיות.

אף העובדה שר. העיד על אדם נוסף שנכח באירוע ולבש חולצה שחורה אך לא העיד כי הלה פגע במתלון אינה פוגעת בעוצמת הראיות. מחומר הראיות עולה כי המשיב הוא זה שלבש חולצה שחורה ולגביו אומר ר. כי הארוע החל בזה שאדם ניגש לרכב בו היו המתלון ור. וביקש מהמתלון שיקח אותו הביתה (כפי שאף מסר המתלון). אותו אדם לבש חולצה שחורה אך ר. לא שם לב מה הוא עשה "לא יודע אם הוא תקף". דהיינו אין שלילה של מעשה תקיפה על ידי המשיב אלא העדר ידיעה ואין בכך כדי לפגום בעוצמת הראיות האחרות המצביעות על כך שהמשיב תקף את המתלון.

העובדה שאבי המתלון לא מוסר כי שמע מפי בנו על דקירה ביד והעובדה כי המתלון מספר לחברו באמצעות הוואטס אפ רק על הפגיעה שפגע בו המשיב 1 והעובדה כי בדו"ח הפעולה של השוטר מסלי המשיב אינו מוזכר אינה מכרסמת בראיות. העובדה שהמתלון לא חזר בכל פעם שסיפר על האירוע על שתי הפגיעות שנגרמו לו ובחלק מהפעמים בהם סיפר על הארוע סיפר רק על הפגיעה החמורה מבין השניים, אינה פוגמת בראיות. על שתי הפגיעות סיפר המתלון כבר בהודעתו הראשונה במשטרה והעובדה שהמתלון נפגע גם בידו לא יכולה להיות שנויה במחלוקת לאור התעוד הרפואי.

באשר לטענת ב"כ המשיב לענין הזיהוי, המתלון מסר את שמו של המשיב כבר בהודעתו הראשונה. הוא הבהיר כי קיימת ביניהם הכרות קודמת והוא זיהה אותו בתמונה שהוצגה בפניו. לו היתה זו הראיה היחידה המצביעה על זהותו של המשיב יתכן שהיה מקום לקבוע כי יש בכך כדי לכרסם בעוצמת הראיות אלא שאין זו הראיה היחידה ממנה ניתן היה ללמוד שהמשיב היה באירוע ונטל בו חלק ואף נפגע בו בעצמו. לפיכך, בנסיבות המקרה אין בכך כדי לכרסם בראיות.

גם הצטברותם של כל הנושאים עליהם הצביע ב"כ המשיב אינם עולים כדי פגיעה בראיות במיוחד לנוכח עוצמת הראיות הקיימות.

6. מחומר הראיות עולה לכאורה כי המשיב נכח באירוע בו נפגע המתלון ופגע בו כמתואר בכתב האישום. הדבר עולה מגירסת המתלון ונגירס ר. שתואמות האחת לשניה, וכן מגירסת ד.צ. שמסרה כי היא המשיב, הנאשם 1, וחברתה ל.א. היו במדורת ל"ג בעומר יחדו. בשלב מסוים ד.צ. והמשיב עזבו את המדורה ועלו לבית בו התגוררו המשיב והנאשם 1 וכשהיו בדרכם חזרה המשיב הלך לפניה. האירוע התרחש על הכביש סמוך למדורה אך היא לא ראתה אותו ונחשפה לאירוע רק כשראתה את המשיב 1 רץ לעברה כשהוא מלא דם.

ל.א. חברתה של ד.צ. לשרות הצבאי שפגשה במשיב ונאשם 1 לראשונה בערב הארוע מסרה גם היא בחקירתה כי בשלב מסוים חברתה ד.צ. עזבה את המדורה ביחד עם המשיב והיא והנאשם 1 הלכו לחפש אותם וחיכו להם על הכביש. כשחזרו המשיב וחברתה שתיהן עמדו בצד ודיברו ופתאום המשיב והנאשם 1 החלו לרוץ. לגבי הקטטה עצמה העידה ל.א. כי המשיב ונאשם 1 "רבו מכות, לא בינם אלא עם מישהו אחר". לגבי המשיב העידה "אחד האנשים לקח לבנה ביד, אני חושבת שזה היה הידיד של ד.... ראיתי אותו רץ לחולות לוקח משהו מהקרעק, זה היה לבנה או אבן גדולה ואז רץ עם זה ללכת מכות". כששבו הנאשם 1 והמשיב הם היו מלאי דם "ולשני (המשיב - ז.ב.) נחתכו לו האצבעות, לא יודעת ממה אולי מהלבנה, הוא התלון שכאבו לו האצבעות".

יש תעוד רפואי מבית החולים אודות הטיפול הרפואי שקיבל המשיב באותו ערב בגין חתך בכף יד ימין. יש ממצאי DNA של המשיב על נעלי הנאשם 1.

7. לאור האמור אני קובעת כי יש ראיות לכאורה ברמה המספיקה להרשעה ואין בהם כרסום במידה המצדיקה שחרורו של המשיב לחלופת מעצר מטעם זה.

8. ב"כ המשיב הסכים כי אם יקבע שיש ראיות לכאורה קיימת עילת מעצר. עילות המעצר במקרה זה הן המסוכנות העובדה שהעבירה בוצעה עם נשק קר ואף עילה של חשש להמלטות מאימת הדין המבוססת על התנהלותו של המשיב לאחר הארוע המלמדת על ניסיונו להימלט מאימת הדין. המשיב עזב את בית החולים על דעת עצמו וסרב להתאשפז, מאז האירוע ועד שנעצר לא שב לדירה בה התגורר ביחד עם הנאשם 1 ולטענתו היה בבית סבתו שאת כתובתה סרב למסור בחקירה.

למשיב עבר פלילי הכולל הרשעה אחת בשבעה תיקי פ.א. בעבירות של חבלה במזיד ברכב, 4 עבירות של גניבת רכב, עבירה של גניבה, תקיפה כדי לגנוב, אימים וסיוע לגניבה. תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה אם יורשע בתיק זה.

9. בנסיבות אלה ובטרם תיבחן חלופת מעצר מופנה המשיב לשרות המבחן כדי שינתן בעניינו תסקיר

מעצר.

אני קובעת להמשך דיון בפני שופט תורן.

ניתנה היום, י"ז אב תשע"ה, 02 אוגוסט
2015, במעמד הצדדים.
זהבה בוסתן , שופטת